

[Ole Bjørn Kraft.]

Den anden Grund til, at en Udtalelse fra den danske Rigsdag nu er paakrævet, er efter min Opfattelse den, at Forholdene har forandret sig væsentligt, siden de første Udtalelser blev fremsat, væsensforandret sig paa Grund af selve Udviklingen i Sydslesvig, men ogsaa paa Grund af det, som jeg nu kommer til, at en fredelig og naturlig Udvikling i Grænselandet forstyrres og trues gennem Flygtningenes Invasion. Den berører ikke blot den sydslesviske Befolkning, den berører ikke alene hele Landsdelens Karakter, men den berører ogsaa den Tryghed eller rettere manglende Tryghed, hvormed Danmark maa se Fremtiden i Møde, nemlig hvis disse Flygtninge ikke bliver fjernet. Vi er helt paa Linie med de Synspunkter, som baade den tidligere og den nuværende Udenrigsminister har fremsat i denne Sag, og som formentlig alle danske Partier staar bag ved, men for at understrege Karakteren heraf vil jeg gerne citere, hvad den højtærede Udenrigsminister over for et Verdensforum, over for De Forenede Nationers Plenarforsamling i Januar i Aar, udtalte herom — blot et ganske kort Citat. Han siger:

„I denne lille Grænseprovins er den stedlige Befolkning paa omkring 300 000 allerede blevet fordoblet ved Tilstrømningen af lige saa mange tyske Flygtninge, hvorved dette gamle Grænseland faar sin oprindelige Karakter fuldstændig ændret. Her har dansk og nordisk Kultur i Aarhundreder ydet Modstand mod, hvad Preusserne har haft at sætte i Stedet. Her har kulturel og national Kappestrid mellem dansk og tysk Tankegang udfoldet sig gennem Generationer. Hvis de nyankomne Tyskere faar Lov til at blive her blot i nogen Tid,“

— og de er der stadig —

„vil Danskheden i Sydslesvig blive opslugt og druknet i de teutoniske Horder. Disses Tilstedeværelse vil skabe en ny fremtidig Trusel mod den danske Grænse og sætte Danmark i en ny og farlig Stilling.“

Jeg deler ganske disse Betragtninger, derfor mener jeg ogsaa, at her er et af de Omraader, hvor Regeringen med Rigsdagen bag sig, som allerede sket gentagne Gange, maa fortsætte sine Bestræbelser for at naa et Resultat. Som mit Parti ser paa den Sag, er den af saa stor Betydning, saa livsvigtig for Befolkningen dernelde og for Danmarks Folk som Helhed, at næsten intet Offer kan være for stort for, at vi kan naa dette Resultat, og vi kunde have ønsket, at vi kunde

tilkendegive her i Dag, at den danske Rigsdag vil staa bag ved ogsaa økonomiske Ofre, hvis det er nødvendigt, for at naa et Resultat paa dette Omraade. Vi tror, at det vilde styrke vor Stilling, hvis en saadan Klarhed blev tilvejebragt.

Men naar vi skal udtale os her i Rigsdagen, er det ikke blot øjeblikkelige, aktuelle Problemer, vi maa tage Hensyn til, men ogsaa Fremtidens. Naar Tysklands Forhold skal ordnes, maa Danmark have Ret til at blive hørt og udøve Indflydelse, saaledes at vore Interesser ikke forbises, saaledes at man med Tillid og Tryghed kan se Fremtiden i Møde for vore Landsmænd i Sydslesvig og os alle. Vor Skæbne vil være afhængig af, hvilke Beslutninger der bliver truffet i de Spørgsmaal, jeg her har nævnt; derfor maa vi tilkendegive, at vi gaar ud fra som en given Ting, at Danmark ikke kan holdes uden for Fredsforhandlingerne om Tysklands Fremtid, og at vi da ikke blot faar Lejlighed til at høre vor Røst, men at man ogsaa vil være villig til at tage Hensyn til de Synspunkter, vi da vil fremføre, thi vi skulde nødig have det Resultat af denne Krig, at Danmark, naar Europa-Forholdene var ordnede, følte sig mere utryg, mere usikker for sin Fremtid end før.

Jeg vil gerne til Slut samle mit Partis Opfattelse af dette Spørgsmaal ved at sige: Vi vil ikke afvise, at den Bevægelse for Tilslutning til Danmark, som for Tiden vokser i Sydslesvig, engang ad Aare kan blive saa stærk, at en Folkeafstemning i Sydslesvig bør finde Sted.

En saadan Folkeafstemning kan efter vor Opfattelse først ske, naar det er muligt for Befolkningen at tage Standpunkt ud fra klare, faste, folkelige, nationale Synspunkter.

Den danske Regering og Rigsdag maa naturligvis til den Tid samtidig have Ret til at tage Stilling til, om Folkeafstemningen er foregaaet under Former og paa Vilkaar saa betryggende, at Danmark eventuelt kan anerkende Tilkendegivelsen som et holdbart Udtryk for Befolkningens varige Vilje og Sindelag.

Som en nødvendig Forudsætning for Folkeafstemningen maa der gives den danske Bevægelse i Sydslesvig den Frihed, Organisationsfrihed, Pressefrihed, politiske Frihed og øvrige frie Arbejdsvilkaar, som enhver politisk Bevægelse har i et demokratisk Samfund.

Efter vor Opfattelse maa en af Betingelserne for, at denne frie Udvikling i Sydslesvig kan finde Sted, være en administrativ Adskillelse mellem Sydslesvig og Hol-